

AZ ÍTÉLET FOLYAMATA

December 17., szombat délután

„Mostantól fogva meglátjátok – mondta Jézus – az embernek Fiát ülni az Istennek hatalmas jobbján, és eljönni az égnek felhőiben.” (Mt 26:64) Ezekkel a szavakkal a fordított képét adta meg annak a jelenetnek, amely éppen akkor játszódott le. Krisztus az élet és a dicsőség Ura, Isten jobbján ül. Krisztus ítéli meg az egész földet, és döntése ellen nincs helye semmiféle fellebbezésnek. Ekkor minden titkos dolog Isten jelenlétének a világosságában mutatkozik meg, ott lesz nyilvánvalóvá. Minden emberre kimondják a tettei alapján meghozott helyes ítéletet.

Krisztus szavai meglepték a főpapot. Az a gondolat, hogy el kell jönnie a halottak feltámadásának, mikor mindenkinek meg kell majd állnia Isten ítélőszéke előtt, hogy elnyerje tettei szerint való jutalmát, rémületes volt Kajafás számára. Nem akart arra gondolni, hogy a jövőben majd őt is elítélik tettei szerint. Lelki szemei előtt villámgyorsan vonultak el az utolsó ítélet jelenetei. Egy pillanatig maga előtt látta a sírok félelmetes látványát, amint éppen kiadják halottaikat a titkaikkal együtt, amelyekkel kapcsolatban azt remélte, hogy örökre elrejtve maradnak. Egy pillanatig úgy érezte, hogy éppen az örökkévaló Bíró előtt áll, akinek a szemei mindent meglátnak, és elméjének a gondolatait úgy olvassák el, mint valami nyitott könyv soraikat, és azok a titkai is mind napvilágra kerülnek, amelyekről feltételezte, hogy örökre magával viszi azokat a sírba. – *Jézus élete*, 707. o.

Isten minden ember tevékenységét megvizsgálja... A mennyei könyvekben minden név mellé félelmetes pontossággal van bejegyezve minden csúnya szó, minden önző cselekedet, minden teljesítetlen kötelesség, minden titkos bűn és minden fondorlatos álnokság. A jelentést tevő angyal feljegyzi a mennyből küldött üzenetek figyelmen kívül hagyását, az eltékozlott pillanatok, a kihasználatlan lehetőségeket, a befolyást

mind a jóra, mind a rosszra, annak hosszú távú következményeivel vagy éppen eredményeivel együtt.

Ha a neved be van írva a Bárány könyvébe – az élet könyvébe –, akkor minden rendben lesz. Légy készen türelmetlenül megvallani hibáidat, hagyd el azokat, hogy tévedéseid és bűneid előtted menjenek az ítéletre, és el legyenek távolítva. – *The Faith I Live By*, 210. o.

Azoknak, akik valaha is magukra vették Krisztus nevét, alapos vizsgálaton kell átesniük. Mind az élőket, mind a holtakat megítélik „azokból, amik a könyvekbe voltak írva, az ő cselekedeteik szerint”. [...]

A mennyei templomban most folyik az ítélet. Már hosszú évek óta tart. Hamar – senki sem tudja, hogy milyen hamar – az élők nevéhez érnek. Isten félelmes jelenlétében kerül mérlegre az életünk. Most fogadjuk meg – jobban, mint valaha – a Megváltó figyelmeztetését: „Vigyázzatok és imádkozzatok, mert nem tudjátok, mikor jó el az az idő.” (Mk 13:33) – *A nagy küzdelem*, 486, 490. o.

December 18., vasárnap

Krisztus a feltámadt Megváltó, mert noha halott volt, feltámadt és mindenha él, hogy közbejárjon érettünk. Teljes szívből hinnünk kell az igazságra, szánkkal pedig vallást tennünk az üdvösségre. A hit által megigazulók megvallják Krisztust. „Aki az én beszédemet hallja és hisz annak, aki engem elbocsátott, örök élete van; és nem megy a kárhozatra, hanem általment a halálból az életre.” (Jn 5:24) A megigazítás munkája a gonoszszal szennyezett bűnösért végzett jelentős munka. Krisztus igaznak jelenti ki azt, aki az igazságot szólja. Az Úr a hívőnek tulajdonítja Krisztus igazságosságát, és igaznak jelenti ki a világegyetem előtt. Jézusra, a bűnös képviselőjére, helyettesére és kezesére helyezi bűneit. Krisztusra helyezi minden hívő lélek bűnét. „Mert azt, aki bűnt nem ismert, bűnné tette értünk, hogy mi Isten igazsága legyünk őbenne.” (2Kor 5:21)

Krisztus a világ összes bűnéért engesztelést szerzett, és mindazok részesülnek igazságában, akik hit által Istenhez jönnek. Krisztus „...a mi bűneinket maga vitte fel testében a fára, hogy a bűnöknek meghalván, az igazságnak éljünk: akinek sebeivel gyógyultatok meg” (1Pt 2:24). Bűneink el vannak rendezve, Isten félretette, a tenger mélyébe vetette azokat. Bűnbánat és hit által megszabadulunk a bűntől, és az Úrra, a mi

igazságunkra tekintünk. Jézus, az igaz, szenvedett az igaztalanért. – *Szemlélmények Ellen G. White írásaiból*, 1. köt., 392. o.

Pál azon is fáradozott, hogy hallgatói gondolatait a bűnért hozott egyetlen áldozatra irányítsa. Előbb utalt azokra a véráldozatokra, amelyek az eljövendő nagy, értékes áldozatnak csak előrevetített jelképei voltak, azután pedig szemléltette Krisztust, mint akiben a törvény összes ceremóniái beteljesedtek; akire utaltak, aki az elbukott ember életének és reménységének egyetlen forrása. Az ősidők, az ókor szent emberei is, a Krisztus vérébe vetett hit által üdvözültek. Midőn az áldozati állatok haláltusáját látták, pillantásuk áthatolt a korszakokon, feltekintettek Isten szent Bárányára, „aki elveszi a világ bűneit”.

Isten jogosan igényli valamennyi teremtménye szeretetét és engedelmességét. Törvényében a jog, az igazság tökéletes zsinórmértékét adta. Igen sokan azonban megfélelkeznek Teremtőjükről, és akarátának ellenére, saját útjaikat követik. Ellenségeskedéssel viszonyozzák szeretetét, amely magas, mint a menny, és széles, mint a világegyetem. Isten nem csökkentheti törvénye követelményeinek szintjét a bűnös ember akaratára szerint; az ember viszont saját erejéből nem tehet eleget a törvény követelményeinek. Tehát a bűnöst csak a Krisztusba vetett hit tisztíthatja meg minden bűnétől, és képesítheti arra, hogy Teremtőjének engedelmeskedjék. – *Az apostolok története*, 424–425. o.

December 19., hétfő

Mindnyájan magunk döntjük el örök sorsunkat, és teljesen tőlünk függ, hogy elnyerjük-e az örök életet. Akarunk-e élni az Isten Igéjében, Jézus Krisztus csodálatos könyvében élénk tárt tanítások szerint? A legnagyobb és mégis legegyszerűbben megszerkesztett és könnyen érthető könyv, amelyet valaha is készítettek, hogy neveljen bennünket a helyes magaviseletre beszédben, tetteinkben és szeretetben. Az egyetlen könyv, amely előkészít arra az életre, amely csak Isten életéhez mérhető. Akik ezt a könyvet naponta tanulmányozzák, méltók arra, hogy elnyerjék az oklevelet, amely képesíti őket gyermekeik felnevelésére és tanítására, hogy beléphessenek ama magasabb iskolába, s mint diadalmas győzöket, megkoronázzák őket.

Egyedül Jézus Krisztus az, aki megítélheti alkalmasságunkat az örök élet elnyerésére. A szent város kapui megnyílnak azok előtt, akik Meg-

váltónk alázatos, szelíd és szerény követői voltak, megtanulták tőle leckéjüket, és elnyerték életbiztosítási kötvényüket, miután jellemük átformálódott: Jézuséhoz vált hasonlónak. – *Az én életem ma*, 339. o.

Az engesztelés és a vizsgálati ítélet végső nagy napján csak azok ügyét fogják megvizsgálni, akik Isten népéhez tartozónak vallották magukat. A bűnösök fölötti ítélet egy különálló művelet, amire később kerül majd sor... Az ítélet végkifejletét pedig a mennyei könyvekben található feljegyzések fogják meghatározni. [...]

Az élet könyve azok neveit tartalmazza, akik valaha Isten szolgálataiba léptek. Jézus így szólt tanítványaihoz: „Azon örüljétek, hogy a ti neveitek fel vannak írva a mennyben.” (Lk 10:20) Pál így nyilatkozott hívő munkatársairól: „Kiknek neveik fölírva az életnek könyvében.” (Fil 4:3) [...]

„Egy emlékkönyv iraték ő előtte azoknak, akik félik az Urat és becsülik az ő nevét.” (Mal 3:16) Hittel telt szavaik és szeretetteljes cselekedeteik fel vannak jegyezve a mennyben. – *The Faith I Live By*, 210. o.

A könyvek megnyílnak az ítéletkor, és Isten megvizsgálja azoknak az életét, akik hittek, illetve hisznek Jézusban. Védőügyvédünk a föld első lakóitól kezdve minden nemzedékben élők ügyét felhossa; és a sort az élőkkel zárja. Minden név szóba kerül; minden ügyet alaposan megvizsgálják. Isten számos nevet elfogad, másokat elutasít. Azoknak a nevét, akiknek meg nem bánt és el nem rendezett bűneit őrzi a mennyei nyilvántartás, Isten kitörli az élet könyvéből, és az emlékezés könyve jótetteiket sem tartja tovább számon. Az Úr kijelentette Mózesnek: „Aki vétkezett ellenem, azt törlöm ki az én könyvemből.” (2Móz 32:33) – *A nagy küzdelem*, 483. o.

December 20., kedd

Amikor Krisztus eljön, a gonoszokat eltörli a föld színéről. Megemészthetőnek szájának leheletétől, és elpusztulnak dicsőségének fényétől. Krisztus elviszi népét Isten városába, és ez a bolygó lakatlan lesz. „Ímé az Úr megüresíti a földet, és elpusztítja azt, elfordítja színét, és elszéleszti lakóit!” „Megüresítettén megüresítették a föld, és elpusztítottán elpusztították; mert az Úr szólá e beszédet.” „Mert áthágták a törvényeket, a rendelést megszegették, megtörték az örök szövetséget. Ezért átok

emészti meg a földet, és lakolnak a rajta lakók; ezért megégnek a föld lakói.” (Ésa 24:1, 3, 5–6)

Az egész Föld olyan, mint egy kietlen pusztaság. A földrengés által elpusztított városok és falvak romjai, gyökerestől kitépett fák, a tengerből kivetett és a földből kiszakított, töredezett sziklák hevernek mindennütt, és roppant nagy üregek jelzik az alapjukról levált hegyek helyét. – *Maranatha*, 306. o.

Miután a szentek elváltak halhatatlanságba, és Jézussal együtt felvitettek, miután átvették hárfáikat, ruháikat és koronáikat, és bementek a szent városba, Jézussal együtt ítéletre ülnek össze. A könyvek felnyitattak – az Élet könyve és a Halál könyve. Az Élet könyve a szentek jócselekedeteit tartalmazza; a Halál könyve a gonoszok rossz cselekedeteit. E könyveket egybevetik a törvénykönyvvel, a Bibliával, és ennek értelmében ítéltetnek meg az emberek. A szentek mondják ki Jézussal egyetemben a halott gonoszok felett az ítéletet. „Lásd – szólt az angyal –, a szentek Jézussal együtt ítéletet ülnek a gonoszok felett s megítélik azokat cselekedeteik szerint s az a büntetés, amely a gonoszokra az ítélet végrehajtásakor vár, nevük mögé vezettedik be a könyvbe.” Láttam, hogy ezt a munkát a szentek Jézussal együtt az ezer év folyamán a szent városban végezték, még mielőtt az a földre szállt. – *Tapasztalatok és látomások*, 52. o.

Isten elengedő bizonyítékot szolgáltatott arra vonatkozóan, hogy az emberiség megváltása egyben ítéletet hoz azokra, akik elutasítják a mennyei ajándékot. Amikor majd a nagy napon minden ember elnyeri vagy a jutalmát vagy a büntetését – engedelmissége vagy engedetlensége alapján –, a golgotai kereszt tisztán feltűnik azok számára, akik a föld Bírója előtt állnak az örök ítéletre várva. Akkor képesek lesznek megérteni valamicskét abból a szeretetből, amit Isten kimutatott az elbukott emberiség iránt. Látják, hogy mennyire megvetették Őt a törvény áthágói, mert Sátán oldalán maradtak, és semmibe vették Jehova parancsolatait... Isten törvénye az Ő jellemének átírata, és csak azokat fogadja el, akik engedelmeskednek a törvénynek. – *In Heavenly Places*, 361. o.

December 21., szerda

A bűnös iránti irgalma kifejezésével vajon Isten megszűnt igazságosnak lenni? Semmibe vette a szent törvényt, és ezen túl már elnézi annak áthágását? Isten hűséges és igazságos. Az üdvösség feltételei nem változtak. Az élet, az örökélet azoknak van fenntartva, akik megtartják Isten törvényét. A tökéletes engedelmesség gondolatban, szavakban és cselekedetben nagyon fontos most is, mint volt akkor, amikor a törvénytudó megkérdezte Krisztustól: „Mester, mit cselekedjem, hogy az örök életet vehessem? Ő pedig monda annak: A törvényben mi van megírva? Mint olvasod? ... ezt cselekedd, és élsz.” (Lk 10:25–28)

Az új szövetségben az örök élet elnyerésének feltétele ugyanaz, mint a régi szövetség idején volt: teljes engedelmesség. Az ószövetségben számos bűnt követtek el a túl merész és gőgös jellemük miatt, amelyekre azonban a törvény nem írt elő engesztelést. Az új- és jobb szövetségben Krisztus betöltötte a törvényt a törvénytaposó helyett, amennyiben az elfogadja Jézust hit által személyes Megváltójának... A kegyelem és a megbocsátás mindazok jutalma, akik Krisztushoz járulnak, és bíznak abban, hogy bűneik az Ő érdemei alapján töröltetnek el. A jobb szövetségben Krisztus vére által tisztulunk meg a bűntől... A bűnös teljes mértékben kiszolgáltatott, és egyetlen bűnének az engesztelése érdekében sem tehet semmit. Az erő Krisztus ingyen ajándéka, de ezt az ígéretet csak azok értékelik, akik felismerik bűnösségüket, elhagyják vétkeiket, és tehetetlen lelkük Krisztusba, a bűnöket megbocsátó Üdvözítőbe kapaszkodik. Akkor Krisztus az Ő tökéletes, „szent, igaz és jó” (Róm 7:12) törvényét helyezi a szívükbe, mely törvény maga az isteni természet törvénye. – *That I May Know Him*, 299. o.

A városokat és mezőket felemésztő lángok fénye napjainkban is figyelmeztet. Ez a látvány arra az ünnepélyes és félelmetes leckére tanít, hogy bár Isten irgalma túlságosan hosszú ideig tűr a bűnösnek, mégis határt szabott a bűnnek, amelyen az ember nem léphet túl. Amikor ezt a határt átlépi, akkor visszavonulnak a kegyelem áradatai, és elkezdődnek a büntetések. [...]

Hamarosan Isten ítéletei sújtanak a világra. Isten angyalai figyelmeztetnek: „Mentsd az életedet!” Más hangok viszont ezt sugallják: „Ne aggódj, nincs okod a félelemre.” „Béke és biztonság!” – kiáltják Sionon a restek, miközben a menny kijelenti, hogy gyors pusztulás következik a törvény áthágóira... Így volt ez hajdanán is, amikor Sodoma és

Gomora elpusztult a tűzben. Az előző éjszakán a városokban tivornyáztak az emberek. Lótót kigúnyolták a félelmei és a figyelmeztetései miatt. De ezek a gúnyolódók mind odavesztek a tűzben. A kegyelem ajtaja még azon az éjszakán örökre bezárult Sodoma bűnös és közömbös lakói előtt. – *Conflict and Courage*, 53. o.

December 22., csütörtök

Az egész gonosz világ a menny kormányzásával szembeni lázadása miatt Isten ítélőszéke előtt áll. Nincs senki, aki ügyüket védené. Nincs mentsegük. A rájuk kimondott ítélet: örök halál.

Ekkor mindenki előtt világossá válik, hogy a bűn zsoldja nem a csodálatos függetlenség, nem az örök élet, hanem rabság, romlás és halál. A gonoszok látni fogják, mit vesztek lázadó életükkel. Az „igen-igen nagy örök dicsőséget” semmibe vették, amikor Isten felkínálta nekik. De milyen kívánatosnak tűnik most! „Mindez az enyém lehetett volna – kesergi az elveszett ember –, de én eldobtam magamtól. Ó, micsoda elvakultság! Nyomorúsággal, gyalázzal és reménytelenséggel cseréltem fel a békességet, boldogságot és dicsőséget.” Belátják, hogy Isten jogosan rekeszti ki őket a mennyből. – *A nagy küzdelem*, 668. o.

Csak most látták az istentelenek, hogy mit is veszítettek; Istentől tűz hullott alá rájuk, amely megemésztette őket. Ez volt az ítélet végrehajtása. Az istentelenek most vették el azt az ítéletet, amelyet a szentek az ezer év folyamán Jézussal együtt rájuk mértek. Ugyanaz a tűz, amely a gonoszokat elpusztítja, tisztítja meg a földet. A szétszaggatott és meredek hegyek megolvadnak a nagy forróságban, az elemek szintén, és minden polyva megsemmisül. És ekkor feltárult előttünk fenséges örökségünk, csodálatos szépségében és pompájában. Most már a miénk volt az egész új föld. Mindnyájan fennhangon kiáltottuk: „Dicsőség, hallelujah!” – *Tapasztalatok és látomások*, 54. o.

Sátánnak – mivel Isten az igazak bűneiért is őt terheli meg – nemcsak saját lázadásáért kell szenvednie, hanem azokért a bűnökért is, amelyekre Isten népét rávette. Büntetése sokkal súlyosabb, mint azoké, akiket elámított. Amikor már elpusztul mindenki, akit csalásával elbuktatott, ő még él és szenved. A tisztító lángokban a gonoszok – a gyökér és az ágak – végül megsemmisülnek. Sátán a gyökér, hívei az

ágak. Maradéktalanul lesújt rájuk a törvény szabta büntetés, ahogy azt az igazság megköveteli. A menny és a föld, ezt látva, Jahve igazságosságát hirdeti.

Sátán romboló munkájának mindörökre vége. Hatezer évig megvalósíthatta szándékát: megtöltötte a földet bajjal, és fájdalmat okozott az egész világegyetemenek. Az egész teremtettség nyögött és vajúdott. Most Isten teremtményei örökre megszabadulnak Sátántól és kísértésaitől. „Nyugszik, csöndes az egész föld. (Az igazak) ujjongva énekelnek.” (Ésa 14:7) A dicsőítés és a győzelem hangja hallatszik az egész hűséges világegyetemben. „Nagy sokaság szavát”, „mintegy sok vizek zúgását, és mintegy erős mennydörgések szavát” hallani, „mondván: Alleluja, mert uralkodik az Úr, a mi Istenünk, a mindenható” (Jel 19:6). – *A nagy küzdelem*, 673. o.

December 23., péntek – További tanulmányozásra

Tapasztalatok és látomások, „Az elpusztult föld” című fejezet;
A nagy küzdelem, „A küzdelem véget ér” című fejezet.